

Uansett hvilket forslag får flertall så løser det ikke problemstillingen og økonomisk sett så er summen minst fem ganger større enn 220 mill. Undervurdere av sakens konsekvenser dette kan gi for situasjonen i Norge og velger heller å si at vi må bidra til å sette lys rundt problemer som kan følge av å tilbakekall så stor antall av statsborgerskap.

For at departementet skal ivareta Stortingets vedtak etter behandlingen av representantforslaget om at saker om tilbakekall av statsborgerskap skal behandles i domstolen men hvor det fortsatt skal være innflytelses for forvaltningen UDI men som samtidig tilfredsstiller stortinget og sparer staten økonomiske og administrative konsekvenser.

Jeg oppfatter det slik at Stortinget ønsker å heve terskelen for når statsborgerskap skal kunne tilbakekalles og å øke rettsikkerheten og flere medlemmer i kommunal- og forvaltningskomiteen mener at domstolene i forbindelse med vurderingen av tilbakekall må foreta en forholdsmessighetsvurdering. Her må blant annet botid og hvor lenge man har hatt statsborgerskapet, vurderes av domstolen.

Etter departementets syn skal det vurderes om konsekvensene av tap av statsborgerskap har for den enkelte veies opp av det forholdet som ligger til grunn for tilbakekallet. I hver enkelt sak må det foretas en avveining av alle relevante hensyn med utgangspunkt i forholdets alvor og personens tilknytning til riket. Et av momentene ved vurderingen av tilknytningen til riket skal det blant annet legges vekt på hvor lenge personen har vært norsk statsborger og slik jeg forstår det skal det veies med flere ting departementet peker på.

Men etter mitt syn så er kravene for å få norsk statsborgerskap som at må ha oppholdt deg i Norge i til sammen syv år i løpet av de siste ti årene med oppholdstillatelser av minst ett års varighet og må være løst fra (ha gitt fra deg) det opprinnelige statsborgerskapet ditt (hvis du ikke automatisk mister det når du får innvilget norsk statsborgerskap). Hvis du er mellom 18 og 67 år må du som hovedregel ha gjennomført godkjente norskopplæring eller dokumentere at du har god nok kunnskaper i norsk eller samisk og bestått prøver i norsk muntlig og samfunnskunnskap og må ha, eller fylle vilkårene for å få permanent oppholdstillatelse (hvis du ikke har bosettingstillatelse).

Det dekker nesten alt av det departementet peker på som hvilke/t andre/annet statsborgerskap personen har, personens tilknytning til Norge vurdert i forhold til tilknytningen til annet, språkferdigheter og mye mer og nå som sakene har stått i bero i nesten 2 år og lovendringer kommer til å tre i kraft i 2021 så vil personene dekke resten av det de peker til.

Slik jeg forstår det så vil både stortinget og departementet ivareta at det ikke skal være uforholdsmessig med tilbakekall statsborgerskap etter så langt tid etter

forholdsmessighetsvurderinger men samtidig vil at myndigheten får oversikt over identiteten til borgere. Stortinget vil ivareta det gjennom domstolen direkte mens departementet vil styrke rettsikkerheten i saker som gjelder tilbakekall men andre ordning.

Hvorfor kommer de sakene opp?

Det store spørsmålet er om systemet fungerer bra nok slik det er i dag?

UDI har per første halvår 2018 en restanse på ca. 860 saker om tilbakekall av statsborgerskap. Ved inngangen til 2019 anslås restansene å ha økt til i overkant av 900 saker, og ved inngangen til 2020 til i overkant av 1 000 saker.

Uansett hvilken ordning får flertall så løser det ikke hele problemstillingen men ved å gjøre noen endringer så tror jeg at vi kan slippe å se så mange saker igjen.

Barns statsborgerskap skal ikke kunne tilbakekalles som følge av feil begått av barnets foreldre eller besteforeldre selv om barnet har en begrenset tilknytning til landet og selv om barnet har fått statsborgerskap som biperson til foreldrenes søknad om statsborgerskap eller

automatisk ved fødsel eller adopsjon. Med andre ord så skal barn ikke straffes og alle som har fått statsborgerskap som barn må få muligheten til å beholde den.

Det trengs ikke å tilleggs vekte at barn beholder sin statsborgerskap for foreldrene og det må ikke ha direkte innvirkning for at foreldre til barn skal beholde sitt statsborgerskap, UDI kan f.eks. gi foreldre til barn en midlertidig oppholdstillatelse som kan fornyes frem til barn er 18 år med arbeidstillatelse på betingelse at foreldrene må klare å forsørge seg selv og barnet og som ikke danner grunnlag for bosettingstillatelse eller statsborgerskap og at de har heller ikke muligheten til å forny midlertidig oppholde så fort barn er blitt voksen eller når de mister inntekten at de ikke klarer å forsørge seg selv.

Hvis foreldrene ikke klarer å forsørge seg selv og mister midlertidig oppholdstillatelsen så må de forlate landet og det er selvfølgelig for barns beste å reise hjem med sine foreldre med det behøver ikke å bety at barn må miste sin rett om statsborgerskap og i det minste så må det barnet få anledning til å kunne få tilbake sitt statsborgerskap etter en enkel søknad etter fylt 18 år.

I nye dobbelt statsborgerloven åpner Norge for norske borgere som har mistet det norske statsborgerskapet sitt da de fikk statsborgerskap i et annet land, kan få tilbake det norske statsborgerskapet sitt på en forenklet måte. Norge kan bruke noe slik for barn som har mistet sitt statsborgerskap når de fyller 18 år. Eller får anledning til å bruke beholde norsk statsborgerskap (bibehold) mellom 18 og 22 år.

Prosessen for å få statsborgerskap er lang og må ha syv års botid og da har UDI anledning flere ganger til å undersøke opplysninger og må ta største delen av ansvaret ellers svekker det systemet. Hvis systemet til UDI er basert på tillit så hvorfor grave i så gamle saker og hvorfor jobber de heller ikke med de sakene før statsborgerskapet.

Hvis UDI bruker mer resurser på de gruppene som kommer med mest asyljuks som f.eks. fra somalia eller palestinske statsløse som viser seg i etterkant at de kommer fra Djibouti, Kenya, Jordan.

UDI må undersøke om de somalier kommer fra naboland og statsløse om de er fra Jordan for å utelukke at de kommer fra de landene før de får midlertidig oppholdstillatelse

Ved å Innføre Sterkere krav av identitet ved søknad om permanent oppholdstillatelse, identitetskravene til statsborgerskap må også gjelde for permanent oppholdstillatelse så slike problemstillinger ikke oppstå og da er det også mye lettere å kalle tilbake eventuelt midlertidig oppholdstillatelse enn å trekke tilbake norsk statsborgerskap. Midlertidig oppholdstillatelse er ikke vernet mot utvisning men det er permanent og på den måten så er det mye lettere å trekke den tilbake. (Selvfølgelig med unntak for de som kommer fra land der det er i praktisk umulig å innhente de avkrevde dokumentene av forskjellige grunnlag).

Men det kommer ikke til å holde fordi vi står fremdeles med store utfordringer med de sakene vi allerede har og de sakene som kommer til å komme opp, UDI må granske mye for å finne ut liten prosent av de som har gitt falsk identitet og vi sitter igjen med største talt med falk opplysninger og bruk av mye økonomi.

Hvis myndigheten vil oppnå best resultat på de som har bodd lenge i lande samtidig tilfredsstillor stortinget og sparer staten økonomiske og administrative konsekvenser. Foreldelsesfrist er en stor del på flere sider av løsningen.

Sakene har stått i bero fra 2016 og hvis lovendringer trer i kraft i 2021 fordi Økte utgifter over statsbudsjettet per år så vil det si at da har sakene stått stille i minst 5 år og mange av sakene lenger enn det, så skal de sakene gjennom domstolen som også bruker tid særlig som det er mange saker som er i kø og ikke minst at det kommer også til å gå ut over straffesaker køen.

Departementet mener derfor at dette er saker som det er viktig at gis en høy prioritet i alle faser, og viser i den sammenheng til at i to av utlendingssakene hvor Norge har blitt dømt i EMD, har tidsbruk vært en avgjørende faktor. I saken Nunez v. Norway la EMD vekt på at Utlendingsmyndighetene fattet beslutning om å utvise klageren i april 2005, til tross for at norske myndigheter ble kjent med klagerens overtredelser av utlendingsloven sommeren 2001. Utlendingsmyndighetenes behandling av utvisningssaken oppfylte ikke kravet til hurtighet og effektivitet. Nå som det blir innført frirettshjelp i slike saker så kommer kjempe mange til å komme til høyesterett og personene det gjelder kommer til å spare sine resurser for å gå med saken videre til EMD og som det ser ut at det at da har myndighetene har blitt kjent med klagerens overtredelser for alt mellom 4 og 7 år og mest sannsynlig kommer på den måten Norge til å bli dømt for mange saker der tidsbruk er en avgjørende faktor.

Foreldelsesfrist vil kunne spare staten tid og ressurser. Foreldelsesfrist bidrar til å oppnå et bedre resultat uten å utsette personer for den belastningen en tilbakekall prosess medfører. Det vil også gjøre mindre jobb for domstol å gå i gamle saker der bevisene er så gamle at de blir nesten umulig å vurdere og samtidig slipper domstolen å spekulere i vær sak.

Ofte handler det om at det er praktisk umulig å innhente de avkrevde dokumentene. For eksempel ble så og si alle opplysninger i Irak borte i krigen. Dette eksempelet er ikke unikt. Det norske statsborgerskapet skal henge høyt og borgere skal være trygg på at de har det.

Spørsmål. Skal det lønne seg å lyve for å få statsborger så lenge det gjøres bra nok?
Svar. Skal det lønne seg å gjøre grove straffbare ting så lenge det gjøres profit nok?
Noen argumenterer for at ved å innføre foreldelsesfrist så gir Norge signal at så lenge personen jukser lenge nok så kan den personen beholde norsk statsborger men som jeg nevnte ved å utelukke f.eks. for somaliere og statsløse at de er fra nabo lande eller fra Jordan og innføre kravene til bosettingstillatelse om identitet så sender Norge et klart signal for at lyver du så kommer du ikke lenger enn midlertidig opphold og samtidig tvinges UDI til å gjøre bedre jobb.

Foreldelsesfrist er ikke en form for tilgivelse men bevisene svekkes med tiden og det gjelde alle saker.

Diskusjon er ikke hvorvidt vi trenger en foreldelsesfrist, men hvor lang den bør være, og hvordan vi kan styrke rettsikkerheten til utsatte minoriteter. Å utrede en foreldelsesfrist, som etter et gitt tidsrom avskjærer anledningen til å tilbakekalle et statsborgerskap. Alle land i Norden og de fleste land i Europa har ente foreldelsesfrist eller ikke adgang til tilbakekall ved feil identitet.

Det er satt løsning på alt, økonomiske forhold, Formueskatt, våpenamnesti, Straffesaker men forvaltnings som gjelder minoriteter er glemte.

Et eksempel er amnesti i forbindelse med formue. Det fremkommer at siden 2007 har 900 personer bedt om skatteamnesti, flere milliarder har blitt opplyst.

Et annet eksempel er våpenamnesti. Det ble levert inn flere tusen skytevåpen.

Alminnelig Krav har som hovedregel 3 år foreldelsesfrist.

§ 91. Straffansvar som ikke foreldes

Straffansvaret for folkemord, forbrytelser mot menneskeheten, krigsforbrytelser og terrorhandlinger foreldes ikke dersom handlingene kan straffes med fengsel i 15 år eller mer. Straffansvaret for fullbyrdede overtredelser av §§ 275, 291, 299 og 302 foreldes ikke. Straffansvaret for overtredelser av § 355 første handlingsalternativ foreldes heller ikke såfremt noen omkommer på grunn av lovbruddet. Straffbare forhold med strafferamme på 21 år, vil bli foreldet etter 25 år.

Det står ingen steder at statsborgerskap ikke kan foreldes og er ikke blant de sakene som ikke foreldres.

Så Straffansvaret for folkemord, forbrytelser mot menneskeheten, krigsforbrytelser og terrorhandlinger foreldes hvis handlingen straffes med fengsel i mindre enn 15 år.

Europarådskonvensjonen om statsborgerskap av 1997 og FN-konvensjonen om begrensning av statsløshet av 1961 tillater tilbakekall av statsborgerskap som en person har fått ved svikaktig fremferd, falske opplysninger eller fortielse av relevante fakta, selv om personen blir statsløs. (Slik jeg forstår den loven så er det snakk om opprinnelige statsløse som aldri har vært borgere av noen land som jukser i asylsøknaden og ikke personen som er borgere av et land men som sier opp sin statsborger for å få det norske statsborgerskap og i etterkant gjøres om til statsløs fordi det blir akkurat det motsatte av begrensning av statsløshet).

Men hvordan kommer EMD til å veie det opp mot hverandre når Norge ikke har foreldelsesfrist som i alle andre land i europa og det er dommere fra europa som skal behandle sakene og ikke engang terrordømte kan fratas sine statsborgerskap

dersom de ikke har dobbelt og kan bli statsløs og hvis saken om terror blir foreldet har ikke myndighetene lenger muligheten til å kalle tilbake statsborgerskap. Særlig når det ser ut som å gjøre en person aktiv statsløs siden Norge ikke hadde dobbelt statsborgerskap på det tidspunktet, (slik jeg oppfatter det at myndighetene kan trekke tilbake statsborgerskap fra en statsløs hvis han jukser til seg statsborgerskap men slik jeg ser situasjonen her så er det snakk om at myndighetene krever at personen sir opp sin opprinnelige statsborgerskap for å få den norske og etter det får han tilbakekall sin norske statsborgerskap som øker statsløsheten, hadde ikke personen måtte si ifra seg sin opprinnelige statsborgerskap så hadde personen aldri blitt statsløs.

Slik jeg skjønner det så er det personer som har statsborgerskap som jukser og oppgir at de er statsløse og ikke omvendt, det vil si at det er slik at det er ingen statsløse som jukser ved asylsøknaden ved å si at de er borgere fra et annet land og slik jeg oppfatter det hvis Norge innfører at myndighetene ikke kan gjøre noen statsløse så er det ingen problemer og må Kun kunne kall tilbake hvis personen har dobbel statsborgerskap og kan ikke kalle tilbake hvis det vil medføre at personen blir statsløs. Nå som Norge åpner for dobbelt statsborgerskap så vil ikke det problemet komme. Hvis personer kan se seg tjent med å si fra seg annet statsborgerskap for å hindre anvendelse av tilbakekall.

(departementet skriver) Når det gjelder muligheten for omgåelse av regelverket ved å si fra seg annet statsborgerskap vil departementet vurdere hvordan denne muligheten kan begrenses. En mulighet som nevnes er at norske myndigheter kontakter myndighetene i andre statsborgerland.

Mange av argumentene til regjeringen når det er snakk om dobbelt statsborgerskap er at det er viktig å følge globalisert verden og ser på andre land fra europa, samtidig ser vi i høringen at departementet viser til hvordan andre land i europa ser på tilbakekall og det jeg legger merke til at alle har foreldelsesfrist og jeg tror å ikke innføre foreldelsesfrist undervurdere man konsekvensene dette kan gi for situasjonen i Norge og velger heller å si at myndighetene må bidra til å sette lys rundt problemer som kan følge av å tilbakekall så stor antall av statsborgerskap.

UDI har snart 1000 saker i løpet av kort tid, så om noen år så kan de sakene øke til flere tusen, jeg ser på det som stor skade for den norske harmonien i samfunnet der en del som kommer til å mene at det er greit å utvise og kalle tilbake og en del som står imot og mener at det er urettferdig og jeg er kjempe redd det kommer til å skape store konflikter i skoler, arbeid, i gatene og det som kan være katastrofe er at hvis myndigheten finner i etterkant at det er best å ikke kalle tilbake statsborgerskap så vet vi ikke om det blir lett å rydde opp i etterkant.

Med andre ord så de som begår terror har to foreldelsesfrister, den ene for terror og den andre for statsborgerskap men for norsk født barn og deres familie så har de ikke krav på noe frist og de kan gjøres statsløse fordi det er forvaltning sak. (Norge har gjort mange til statsløse) Skal man bli norsk statsborgerskap så er det krav om må si opp sitt opprinnelige statsborgerskap. Det andre myndigheter må tenke på er hvordan skal de behandle de personene som blir statsløse når de ikke har

muligheten til utvisning. Norge kommer til å måtte ta ansvar for de som blir statsløse og da ender saken igjen til slutt at de får opphold og tre år etter det kan de søke på nytt om statsborgerskap fordi de kommer under statsløsheten, Det eneste Norge oppnår mer bruk av økonomi og mindre integrering. Da har de igjen krav på introduksjonsprogram i 2 år der de får 2 grunnbeløp pr år som tilsvarer ca. 400 000 kr i de 2 årene.

Derfor er det nødvendig med foreldelsesfrist, hvis Norge ender med å ikke kunne tilbake statsborgerskap til person som kan bli statsløs selv om personen har asyljuks og ikke trenger beskyttelse og det kan hende at den personen har kun bodd i Norge fire år fordi statsløse kan søke om norsk statsborgerskap etter 3 år og en annen person har bodd i Norge 10 år mer så kan den personen allikevel få tilbakekall fordi han eller henne har dobbelt statsborgerskap og når ikke engang terrordømte kan fratas sine statsborgerskap dersom de ikke har dobbelt statsborgerskap og kan ikke gjøres til statsløs og hvis saken om terror blir foreldet har ikke myndighetene lenger muligheten til å kalle tilbake statsborgerskap, hvordan ser likestilling og diskriminering loven på slike saker når loven er klar og tydelig, når lovens formål er å fremme likestilling og hindre diskriminering og med likestilling menes likeverd, like muligheter og like rettigheter. Likestilling forutsetter tilgjengelighet og tilrettelegging.

Statsborgerskapsloven § 26 annet ledd innebærer at utlendingsmyndighetene kan tilbakekalle statsborgerskap, dersom vilkårene for tilbakekall er oppfylt. De har altså lov til å bestemme selv om tilbakekall skal skje eller ikke. Det står ikke i loven at det skal foretas en forholdsmessighetsvurdering. Høyesterett har likevel i flere dommer sagt at det i saker av svært inngripende karakter, må forvaltningen foreta en forholdsmessighetsvurdering. Forholdsmessighetsvurderingen skal sikre at det ikke fattes grovt urimelige vedtak. Forholdsmessighet betyr at det er balanse mellom det middel man bruker og det formålet man søker å oppnå. Etter utlendingsmyndighetenes praksis vil den tilknytningen personen har fått til Norge i en periode man ikke har hatt oppholdstillatelse ikke tillegges vekt i en forholdsmessighetsvurdering i saker om utvisning. Når statsborgerskapet tilbakekalles vil det innebære at man anser personen aldri for å ha hatt lovlig oppholdstillatelse, og tilknytningen man har fått til Norge ikke tillegges vekt.

I vedtak om tilbakekall av statsborgerskap før berostillelsen i 2017, ble det ikke gjort en selvstendig forholdsmessighetsvurdering. Myndighetene vurderte da ikke om tilbakekall av oppholdstillatelsen var for inngripende for det vedtaket rammet. På bakgrunn av dette ser man også bort fra man har etablert seg i Norge gjennom familie og arbeid i mange år. Forhåpentligvis vil det med de nye reglene innføres en reell forholdsmessighetsvurdering som tar høyde for alle de forholdene som taler for at en person ikke skal miste sitt statsborgerskap. Mangel på en reell forholdsmessighetsvurdering fører til urimelige resultata. Noen viser til at domstolenes konkrete forholdsmessighetsvurdering i tilbakekallssaker vil kunne besørge de hensyn som en foreldelsesfrist skal ivareta. Domstolene er godt egnet til å foreta forholdsmessighetsvurderinger og vurdere rimeligheten av et eventuelt tilbakekall. Disse medlemmer forutsetter at domstolene legger særskilt vekt på botid og hvor lenge man har hatt statsborgerskapet, i forbindelse med forholdsmessighetsvurderingen.

Dessverre er det ikke slik og domstolen er bundet til lovverket.

Det står ikke at forholdsmessighetsvurderinger skal foretas av UDI angående hvor mange år botid

eller som statsborger som skal til for at forholdsmessighetsvurdering i tilbakekallssaker vil kunne besørge de hensyn som en foreldelsesfrist skal ivareta. UDI beskriver botiden er på falsk grunnlag. Tilbakekall medfører også utvisning og det er normalt å foreta forholdsmessighetsvurdering i utvisning saker. For at domstolen skal kunne ivareta en god forholdsmessighetsvurdering og ikke begynne å spekulere i hver sak om når den skal legges mye vekt på om det er et år botid etter statsborgerskap eller om det er etter tjue så er det kjempe nødvendig med foreldelsesfrist for da kan domstolen veie botiden opp mot foreldelsesfrist.

Forholdsmessighetsvurdering er avhengig av foreldelsesfrist, fordi hvis domstolen skal ta en real forholdsmessighetsvurdering der botiden skal veies opp uten foreldelsesfrist så er det normalt at tilknytningen til Norge blir 3 år for det er da man kan søke om permanent opphold for da har man god tilknytning og som de sakene som gjelder nå så har de fleste mer enn 10 års botid i Norge når de får først tilbakekall av statsborgerskap. Og da er det igjen slik at vi oppnår ingenting enn bruk av økonomi bruk, hvis domstolen kun skal ha en real forholdsmessighetsvurdering så må den botiden veies opp mot en foreldelsesfrist.

Det at loven bruker ordet «kan» og ikke «skal» innebærer at det skal skje en forholdsmessighetsvurdering. Det vil si at hensynet til å reagere mot den skal veies (de må ikke kalle tilbake men kan).

A og B statsborgerskap er ikke Inkludering i samfunnet og løser ikke problemet men lager store splittelse og vi oppnår ikke den beste integrering.

Krenkelse av norske minoriteter rettigheter svekker tilliten og tilhørighet.

Hvilken konsekvens får UDI og Une når de trekker statsborger som ikke skulle trekkes og når de bruker lang saksbehandlingstid og ikke minst at de fatter vedtak om statsborgerskap som de ikke skulle ha fattet. Foreldelsesfrist vil få UDI til å gjøre jobben sin mye bedre og vi ser eksempel nå med de 1000 sakene. Så lenge Norge ikke har foreldelsesfrist så kommer UDI til å måtte undersøke gamle saker hele tiden som kommer igjen til at UDI må bruke mer økonomi på de sakene og tenk at vi om noen år står med f.eks. 5000 saker og igjen sitter med mesteparten av de som har jukset uten å finne noe ut om de personene.

Ved å innføre tidsbegrenset identitet av personlig opplysninger på et år til alle som oppfyller foreldelsesfrist kravene og hvis ikke myndighetene får riktig opplysninger i løpet av det året så kan personen få store økonomiske konsekvenser som f.eks. 100000 i bot eller 10000kr pr måneder og hvis det er familie på eks fem så er det kjempe høy sum å sitte med slik gjeld, de fleste vil ikke ha en slik gjeld når de er først er rammet av en foreldelsesfrist.

Det har skjedd en rettsutvikling som medfører at identitet i dag skal vurderes på en annen måte enn hva det ble gjort tidligere. I dag er det grundigere og mer omfattende vurdering av identitet, som tilsier at det mest sannsynlig vil være færre slike saker fremover, da det nå foretas en grundigere vurdering av identitet i første instans før tillatelse blir gitt. For å rette opp eventuelle tidligere vedtak hvor identiteten ikke ble like grundig vurdert vil det være hensiktsmessig ut ifra et kontrollbehov for staten å vite hvem som befinner seg i Norge.

Om at det innføres et tidsbegrenset identitet av personlig opplysninger for å kunne rette opp eventuelle tidligere registrerte opplysninger. Ved å begrense konsekvensene for å opplyse om korrekte identitetsopplysninger ville det nå bredest mulig ut og medføre at staten mest sannsynlig få større oversikt over hvem som befinner seg i Norge og med et foreldelsesfrist så har myndighetene på den måte tatt bort konsekvensene for et år. Det vil også være svært positivt for den enkelte i forbindelse med å få godkjent for eksempel tidligere kompetanse, som utdanning, arbeidserfaring,, etc. Ikke minst når UDI skal granske selv i gamle saker så kan de kanskje finne ut 10 % av de som har gitt falsk identitet og mange kommer til å gå rund med å skjule identiteten sin.

(likestilling og diskriminering loven)

§ 1. Formål

Lovens formål er å fremme likestilling og hindre diskriminering på grunn av kjønn, graviditet, permisjon ved fødsel eller adopsjon, omsorgsoppgaver, etnisitet, religion, livssyn, funksjonsnedsettelse, seksuell orientering, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk, alder og andre vesentlige forhold ved en person.

Med likestilling menes likeverd, like muligheter og like rettigheter. Likestilling forutsetter tilgjengelighet og tilrettelegging.

Loven tar særlig sikte på å bedre kvinners og minoriteters stilling. Loven skal bidra til å bygge ned samfunnsskapt funksjonshemmende barrierer, og hindre at nye skapes.

Loven tar særlig sikte på å bedre kvinners og minoriteters stilling.

Men hvor er statsborgerskapet av alt det her og norske minoriteters stilling.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Jeg tror at økonomisk sett så kommer det til å koste mye mer enn de 220 mill fordi det som kommer frem er administrative kostnader som økte utgifter over statsbudsjettet per år og derfor vil ikke ordningen har trådt fullt i kraft før tidligst 2021. forhåndsvarsel om tilbakekall prosess vil medføre å utsette personer for stor belastningen, som vil få mange til å falle ut fra jobb og bli sykmelde og frem til saken kommer opp i 2021 og siden det er kjempe lang kø så kan noen saker ta mye lenger tid. Så for den gruppen som betaler skatt og blir syke av den belastningen så kommer myndighetene til å tape de skattepengene og må heller betale personen penger for å leve.

Eks. en som har inntekt på 600000kr betaler ca. 200000kr i skatt, ved sykmelding for han heller 400000kr så her er det tap på ca. 600000kr per år så hvis saken tar 4 år så snakker vi om 2 400 000 kr og det er stort sannsynlighet at folk sparer sin økonomi for å gå med saken sin til EMD og siden saken har tatt så langt tid kan den ende med at staten taper saken der tidsbruk er en avgjørende faktor. Ikke nok med det, etter den lange prosessen trenger folk god tid på seg for å bli integrert på nytt og komme seg i arbeid og da må staten igjen tape økonomisk.

Hvis UDI får saken først og etter det une med oppmøte og personen får etter den muligheten til å ta saken sin videre til domstolen så løser det ingenting av problemet, une skriver at det er få saker som blir omgjort hos une og de er stor sett enige med UDI og det betyr i praksis at det endrer nesten ingenting, uten regelendringer så kommer vi til å se samme resultater og i tillegg så har UDI alltid hatt muligheten til å bestemme selv om de skal sende forhåndsvarsel eller ikke og nå sitter de igjen med den muligheten om de skal sende saken til domstolen eller ikke, så den endringen vi får frem her at hvis vi går for at UDI sender saken domstol hvis det ikke er noen endringer i loven er at sakene kommer til å ta mindre tid og det kommer til å medføre kortere saksbehandlingstid. Det betyr også at vi sparer staten mer økonomi tap.

Saker om utvisning for frirettshjelp, en tilbakekall medfører også utvisning så her er det klart at det skal være frirettshjelp. Ikke minst at mange risikerer å bli statsløse som Norge ikke kan utvise og igjen setter mer ansvar over Norge.

Hvis myndighetene vil beholder at UDI tar saken først og UDI kan få lov til å få muligheten til å tilby alle som de mener skal ha tilbakekall 25 % av administrasjon utgiftene til domstolen som statens skal betale for fordi det er fri rettshjelp slik f.eks. med frivillig asyl retur, med krav at personen akseptere å få vedtak fra domstolen om tilbakekall og ikke går videre med den til domstolen, så kommer alle de fleste som vet helt sikkert at de taper i domstolen til å bruke den anledningen og på slik løsning sparer staten 75 % av administrasjon utgiftene til domstolen som statens skal betale for fordi det er fri rettshjelp og ikke minst mindre kjøp for domstolen men hvis det ikke er noe foreldelsesfrist så er det mest sannsynlig at den gruppen takker nei til et slikt tilbud fordi de håper på at dommen tar en annen avgjørelse enn det UDI har kommet til men hvis det er f.eks. 8 år foreldelsesfrist og en familie har bodd 5 år etter statsborgerskap så vet de at det er nesten umulig å vinne saken i domstol siden fordi det er allerede en foreldelsesfrist som ikke rammer saken deres men hvis det ikke er noe foreldelsesfrist så vil de håpe på å vinne saken med forholdsmessigvurdering.

Ved å ikke innføre real forholdsmessigvurdering så ser vi at høyesterett har likevel i flere dommer sagt at det i saker av svært inngripende karakter, må forvaltningen foreta en forholdsmessighetsvurdering. Det vil også si at noe får Forholdsmessighetsvurderingen og andre får ikke det.

Forholdsmessighetsvurderingen skal sikre at det ikke fattes grovt urimelige vedtak.

Forholdsmessighet betyr at det er balanse mellom det middel man bruker og det formålet man søker å oppnå og ikke minst så kommer Norge til å måtte å bruke enda mer tid som igjen gjør at staten kan tape saken P.G.A. behandling av saken oppfylte ikke kravet til hurtighet og effektivitet.

Saksbehandlingstiden til UDI fra forhåndsvarsel til at saken er sendt domstolen må ikke øke over et år og at UDI har et år på seg fra de har fått opplysninger som vekker mistanke om asyljuks til de kan avdekke juksen for å sende forhåndsvarsel.

Jeg tror den viktigste staten må gjøre er å finne løsning som ikke får at det blir mange slike saker igjen og som det ser ut nå så er det 1000 saker som kanskje betyr 200 familier og hvis vi går ut fra i gjennomsnitt at i hver familie så jobber en voksen og hvis han eller hun mister jobben så vil det med andre ord medføre at staten mister ca. 200000kr i skatteinntekter og en familie på ca. 5 personer trenger minst ca. 400000kr pr år, det vi si tap for staten med ca. 600000kr pr år og hvis vi går ut fra at slike saker kommer til å ta gjennomsnitt fire år som vi tilsvare 2400000kr og hvis den familien vinner til slutt P.G.A. den lange tiden som sannsynlig kommer til å ta hvis det ikke innføres foreldelsesfrist fordi det alltid kommer nye saker som er kjempe gamle og hvis den familien vinner saken så kommer de voksne i den familien ha krav på ny integrering i minst 2 år som tilsvare ca. 800000kr ekstra utgifter for staten, i tillegg så kommer det ca. 200000 for at saken har blitt behandlet i domstolen, så en familie på fem personer kommer til å koste Norge unødvendige 3500000kr og til slutt ende med å få norsk statsborgerskap, iverfall som alle de sakene vi snakker om er det utrolig mange som er kun norske statsborgere. Hvis staten behandler ca. 100 familier i året så snakker vi at det kommer til å koste staten mange hundre millioner hvert år i mange ti år fremover.

Foreldelsesfrist må begynne fra vedtaks dato om innvilgelse av statsborgerskap og varer frem til at domstolen har fattet vedtak om endelig tilbakekall og det er fordi at UDI må jobbe effektivt med slike saker og ikke lar saken ligge så lenge så mulig fordi den lange tiden skaper mer integrering og kan bidra til at personen vinner saken sin så mer tid som går for da har forholdsmessige vurderingen mer å si fordi tilknytningen til Norge har øket med de årene. Åtte år foreldelsesfrist etter innvilget statsborgerskap vil bety at personen har bodd 15 år i Norge, hvis vi skal sammenligne med andre land i europa så blir Norge blant strengeste hvis ikke strengest fordi i Norge så må man ha 7 år botid for å bli norsk statsborger men i andre land så kan det være både mer eller mindre men med total botid på 15 år så er Norge garanter blant de strengeste i europa.

Selv om en person er over 18 år og har dobbelt statsborgerskap og ikke rammes av en foreldelsesfrist og har f.eks. fått innvilget statsborgerskap ved familiegjening, så skal den personen ikke få tilbakekall selv om referansepersonen har fått tilbakekall så lenge personen selv ikke har mot bedre vitende har gitt uriktige opplysninger eller fortiet forhold av vesentlig betydning for vedtaket. Myndighetene kan ikke straffe folk for noe de ikke har gjort.

Av alt den lange saken så må myndigheten se virkeligheten og det tror det er ganske klart her, det er to viktig punkter her, den første at UDI må virkelig gjøre bedre jobb og myndighetene må avklare identiteten til de som bor i Norge og den andre som jeg ser som den mest viktig i den saken at mange undervurder konsekvensene Norge kan oppnå, jeg skriver det her igjen fordi jeg mener det kan være kjempe alvorlig uten at vi har tenk så langt på den saken.

Tenk hvis Norge skal kalle minst en familias statsborgerskap i uken, hvilket signal gir Norge til norske innvandrere og deres barn og hvilken integrering oppnår vi, jeg ser for meg at mange innvandrere kommer til å bruke sine penger for å kjøpe seg hus å sikre seg i sitt opprinnelige land fordi de føler seg ikke trygge og jeg lurer på hvordan andre land som har så gode avtaler med Norge at vi slipper å ha visum for besøk når det heltidens hører at noen får tilbakekall sin statsborgerskap og at Norge ikke har god nok kontroll på identiteten til sine borgere, i utlandet sår ser de ikke forskjell på etniske og ikke etniske særlig som nå åpner Norge for dobbel statsborgerskap, jeg vil tro at det svekker det norske passet som er godt respektert i passkontroll i flyplasser og de som mener at det kommer til å styrke norske pass fordi Norge holder på å avdekke de som har jukset til seg statsborgerskap, andre land vet godt at slik prosess tar mange år og ender med å finne en liten andel og det er en av de store grunnene til at andre land åpner for en foreldelsesfrist i tilbakekall av statsborgerskap og vet at de oppnår mer riktig identitet av folk etter foreldelsesfristen. Ved å ikke innføre foreldelsesfrist så gir dermed Norge et signal til hele verden at systemet til UDI er så svak at de har ikke muligheten til å avdekke asyljuks og riktig identitet av norske borgere.

Jeg har prøvd utrolig mange forsøk om å velge noe fra forslaget og ikke ta med alt, har prøvd alle alternativer det lar seg gjøre, jeg må innrømme at jeg har store vanskeligheter for å beskrive og uttrykke meg om alt med det eneste jeg vet at det er det eneste forslag som jeg kan føle kan passe alle sider og løser mest parten av problemet men den er akkurat som puslespill, det vil si tar man noe fra det forslaget så kommer det til å lage problem i en annen side med selvfølgelig så er det utrolig vanskelig å skrive det ned for meg. Man ser det ikke med det samme, må tenke godt gjennom for å finne hvor problemet kan oppstå i forslaget hvis noe blir fjernet.

1. 1. Gi instruksjoner til UDI om å undersøke de fleste borgere som kan begå asyljuks som f.eks. somalier som kommer fra naboland og statsløse om de er fra Jordan for å utelukke at de kommer fra de landene før de får midlertidig oppholdstillatelse.
2. 2. Innføre sterkere krav av identitet ved søknad om permanent oppholdstillatelse, identitetskravene til statsborgerskap må også gjelde for permanent oppholdstillatelse. Med unntak for de som kommer fra land der det er i praktisk umulig å innhente de avkrevde dokumentene av forskjellige grunner
3. 3. UDI tilbyr alle som de mener skal ha tilbakekall 25 % av administrasjon utgiftene til domstolen slik f.eks. med (frivillig asyl retur), med krav at personen akseptere tilbakekall vedtak fra domstolen og ikke går videre med den til domstolen.
4. 4. Kan ikke tilbakekall hvis personen ikke har dobbel statsborgerskap og en tilbakekall kan medføre at personen blir statsløs.
5. Alle kan få muligheten til å gå videre med saken sin til domstol hvis personen er uenig med UDI sin vedtak, med å beholde sin statsborgerskap og alle sine rettigheter frem til endelig avgjørelse fra domstolen.
6. Frirettshjelp for hele prosessen, fra UDI sender forhåndsvarsel og helt frem til endelig vedtak fra domstolen.
7. Innføre foreldelsesfrist som etter et gitt tidsrom avskjærer anledningen til å tilbakekalle et statsborgerskap. Alle land i Norden og de fleste land i Europa har enten foreldelsesfrist eller ikke adgang til tilbakekall ved feil identitet. (foreslår åtte år). Begynne fra vedtaks dato om innvilgelse av statsborgerskap og varer frem til at domstolen har fattet vedtak om endelig tilbakekall.
8. Reell forholdsmessighetsvurdering som veies opp mot foreldelsesfrist tiden, både botiden og hvor lenge personen har hatt statsborgerskap skal vektlegges.
9. Selv om en person er over 18 år og har dobbelt statsborgerskap og ikke rammes av en foreldelsesfrist og har f.eks. fått innvilget statsborgerskap ved familiegjening, så skal den personen ikke få tilbakekall selv om referansepersonen har fått tilbakekall så lenge personen selv ikke har mot bedre vitende har gitt uriktige opplysninger eller fortiet forhold av vesentlig betydning for vedtaket.
10. Tidsbegrenset identitet av personlig opplysninger på et år til alle som oppfyller foreldelsesfrist kravene og hvis ikke myndighetene får riktig opplysninger i løpet av det året så kan personen få store økonomiske konsekvenser
11. Saksbehandlingstiden til UDI fra forhåndsvarsel til at saken er sendt domstolen må ikke øke over et år og at UDI har et år på seg fra de har fått opplysninger som vekker mistanke om asyljuks til de kan avdekke juxsen for å sende forhåndsvarsel.
12. Barns statsborgerskap skal ikke kunne tilbakekalles som følge av feil begått av barnets foreldre eller besteforeldre selv om barnet har en begrenset tilknytning til landet og selv om barnet har fått statsborgerskap som biperson til foreldrenes søknad om statsborgerskap eller automatisk ved fødsel eller adopsjon. Med andre ord så skal barn ikke straffes og alle som har fått statsborgerskap må få muligheten til å beholde den.

